

Club del subscriptor
EL PUNT AVUI+
LLOVERAS I DELLA CLARA
100932 0143431000

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA

dinosfera

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

Rambla d'Ègara, 270
Terrassa

Preu de l'entrada: 4,50 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CONCA DELLÀ

MUSEU DE LA CONCA DELLÀ

C/ del Museu, 4
Isona
(Pallars Jussà)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

TODAS LAS NOCHES DE UN DÍA

Amb Carmelo Gómez i Ana Torrent

Teatre de Roses,
diumenge 5 de maig,
a les 6 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

SÀPIENS

De Roc Esquiús

Teatre Auditori del Mercat Vell de Ripollet,
divendres 3 de maig,
a les 9 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 16 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

Els Pirates Teatre

Teatre Municipal de Girona,
diumenge 12 de maig,
a les 6 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 22 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

LÁGRIMAS DE SANGRE + RESILIÈNCIA

La Cabra de Vic,
dissabte 27 d'abril,
a 2/4 d'11 de la nit

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

10.00 / 16.00 **JUDICI A L'1-0**

Una nova jornada del judici des del Suprem

La sessió del judici al procés es reprèn amb 21 testimonis, molts d'ells polítics d'ERC. Entre els testimonis citats hi ha el primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Gerardo Pisarello.

08.30 **Notícies locals.**

09.00 **L'illa de Robinson.** Reemissió.

10.00 **Judici a l'1-0.**

14.00 **De 'tee' a 'green'.**

14.30 **Viure des de l'essència.** Reemissió.

15.00 **Món local.** Caldes de Malavella. 10a Festa de La Malavella. Reemissió.

15.30 **Notícies locals.**

16.00 **Judici a l'1-0.**

18.00 **Gaudeix la festa.** De Falles a Gavà i Benicarló. Les falles són una festa valenciana que ja volta el món sencer. A Catalunya se'n fan a Gavà.

18.30 **Notícies locals.**

19.30 **L'ILLA DE ROBINSON** Anàlisi al judici del procés

Igor Llongueres analitza les qüestions tècniques de la sessió del judici d'avui amb Jaume Rovira, advocat penalista. Agustí Carles i Xavier Ginesta seran a l'espai la tertúlia.

20.30 **Notícies locals.**

21.00 **PROTAGONISTES**

Conversa amb Raynald Colom

El periodista Guillem Vidal entrevista el músic, trompetista i compositor de jazz Raynald Colom, aquest vespre a l'espai *Protagonistes*.

21.30 **L'illa de Robinson.** Reemissió.

22.30 **Notícies locals.** Inclou L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.

Nota: Aquesta programació pot quedar alterada pel desenvolupament del judici a l'1-0.

La graella

TV3

08.00 **Els matins.**

S'analitza avui el més destacat del debat previ a les eleccions del 28-A de TV3 i Catalunya Ràdio. Més tard, el corresponsal a Moscou Manel Alias explica quins són els interessos de Rússia a l'Àrtic, una de les zones més fredes del planeta, amb una situació estratègica i molt rica en recursos naturals.

12.00 **12-14.**

13.55 **Telenotícies comarques.**

14.30 **Telenotícies migdia.**

15.40 **Cuines.** Crespells de bacallà.

15.55 **Com si fos ahir.**

A Adalisa tothom se sorprèn quan la Marta torna a la feina. Confessa que va mentir i fa les paus amb el Quim. Sembla que tot ha tornat a la normalitat. L'altre front que té obert, el del Juli, l'ha de tancar d'alguna manera.

16.40 **Tot es mou.**

20.15 **Està passant.**

21.00 **Telenotícies vespre.**

21.55 **Polònia.**

El trio de dretes, Casado, Rivera i Abascal, presenten Arriba el fachtó, una paròdia de la mítica cançó de La Trinca. També se saben les dificultats que va tenir Ada Colau per trobar una mona de Pasqua perfecta que no contradigués els seus principis, i els llibreters de Catalunya s'enfronten a l'excés de llibres sobre el procés que han inundat aquest Sant Jordi. I a la nova entrega de la sèrie Els Marchena.

22.35 **Persona infiltrada.** Tomàs Molina és l'encarregat d'estrenar el programa i passar tot un dia amb una família de Ripoll. L'home del temps té 12 hores per visitar la casa familiar, conèixer-ne els components, fer activitats plegats, menjar amb ells i sotmetre'ls a un interrogatori individual. Al final de la jornada, el Tomàs ha de dir qui creu que no és un membre de la família. (Nou en emissió.)

23.35 **Quan arribin els marcians.**

00.20 **Més 324.**

01.55 **Gran reserva.**

SUPER 3 / 33

08.00 **En Grizzly i els lèmmings.**

08.36 **Comptem amb la Paula.**

09.00 **Oddbods.**

09.28 **Pirata i Capitano.**

10.02 **Pat, el gos.**

10.32 **Yakari.**

11.10 **Súper 4.**

11.45 **Geronimo Stilton.**

12.32 **En Grizzly i els lèmmings.**

13.00 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

13.23 **Els germans Kratt.**

14.07 **Els pingüins de Madagascar.**

14.54 **Bola de drac Z.**

15.45 **Kikoriki.**

16.12 **Comptem amb la Paula.**

16.46 **Dino tren.**

17.24 **El Mic i els seus amics.**

17.51 **Dot.**

18.14 **Oddbods.**

19.06 **Històries dels caçadors de monstres: A cavalcar!**

19.30 **Info K.**

19.44 **La màgica Do-Re-Mi.**

20.10 **En Grizzly i els lèmmings.**

20.40 **Un drama total: la gira mundial.**

21.08 **El detectiu Conan.**

22.00 **(S)avis.** Joana Biarnés.

23.00 **Cine. La Xirgu.** Barcelona, 1927. Margarida Xirgu, la gran dama de l'escena, està a punt d'estrenar Mariana Pineda, obra del desconegut Federico García Lorca.

00.30 **Quan arribin els marcians.:**

El futur del treball, la mecànica quàntica en la ficció i el músic, còmic i polifacètic Pablo Carbonell són els protagonistes d'un nou capítol marcí.

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1206994L

www.elpuntavui.tv

L'ESPORTIU

Sandro Rosell, absolt

L'expresident del Barça, declarat innocent, va passar gairebé dos anys en presó preventiva

183843-12075250

Carbonell
ESTILISTES

CENTRE COMERCIAL CARREFOUR
TEL: 93 750 19 27 · 08349 CABRERA DE MAR
HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 H A 21 H · DONEM HORES
CARBONELLESTILISTES@HOTMAIL.COM

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 25 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14978 - AVUI / Any XLI. Núm. 13848 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-8

ELECCIONS

ENTREVISTA Oriol Junqueras Cap de llista d'ERC en les eleccions generals del 28-A

“El referèndum és inevitable i l'Estat ho sap, però cal ser forts”

ESCENARI • “El pacte PSOE-Cs és igual de negatiu que el tripartit d'ultradreta i només ERC pot evitar-lo” **PAPER** • “ERC s'ha convertit en la porta d'entrada a l'independentisme”

Els candidats del PP, JxCat, En Comú Podem, ERC, el PSC i Ciutadans, abans de començar el debat ■ JOSEP LOSADA

Diàleg davant de crispació

Els caps de llista segueixen el seu guió i no sorprenen en el debat

Europa-Món

P24,25

Escòcia planteja fer un altre referèndum

Sturgeon el convocarà abans del maig del 2021 si no poden frenar el 'Brexit'

Nacional

P18

Batlle desvincula el major Trapero de l'1-0

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqueurocredit.com

121503-1136833W

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

El pes de la justícia

L'aparició telemàtica dels presos polítics en campanya ha estat una flor que no ha fet primavera. Va haver-hi una gran glopada d'intervencions (tant mediàtiques com en actes de partit) aprofitant Setmana Santa i ara han anat desapareixent. De fet, sé de primera mà que la santíssima trinitat de Junta Electoral, Tribunal Suprem i Soto del Real ha començat a tombar peticions de mitjans de comunicació. Més enllà de qualsevol interpretació que alimenti la sensació de conspiració sobre per què es va permetre una profusió d'aparicions i ara no, hi ha una qüestió superior que ho explica. El motiu bàsic és que s'ha reprès el judici i això va a davant de tot. I això s'ha acceptat amb una silenciosa normalitat. A ulls de l'Estat espanyol, Oriol Junqueras i Jordi Sánchez són uns acusats als qui s'està jutjant abans que candidats a les eleccions pel Congrés d'aquest mateix estat. Però no és una cosa estrictament re-

A ulls de l'Estat espanyol, Oriol Junqueras i Jordi Sánchez són uns acusats als qui s'està jutjant abans que candidats a les eleccions

lacionada amb l'orientació ideològica de tots dos sinó pel pes que té la justícia entre els pilars del poder. Teòricament, en un estat de dret, el pes de l'executiu, el legislatiu i el judicial ha de ser equivalent perquè l'equilibri faci de contrafort entre les diferents potes d'aquest estat. Per aquesta raó, podria ser motiu de debat plantejar-se si en plena campanya electoral es pot aturar una vista oral en què part dels acusats són candidats. Però ni s'ha discutit: entre les eleccions i el judici, l'Estat entén que és prioritari el judici. I això que, en cas d'empat, el calendari és més inflexible amb els comicis que amb la vista oral i que -com ha quedat demostrat- no els ve ni d'un dia ni de dues setmanes. Si es pot aturar el judici perquè és diàlun de Pasqua a Catalunya i Dos de Mayo a Madrid, també es pot aturar perquè els candidats facin campanya. Però el pes de la justícia espanyola és superior. No només superior respecte als acusats independentistes, que es pressuposa, sinó respecte als altres poders de l'Estat. Significatiu.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Sant Jordi, matí i tarda

Per Sant Jordi, dia de signatures a Barcelona. A les onze em trobo assegut al costat d'Enrique Vila-Matas, bona companyia, tots dos com en un pupitre, tots dos agraciats amb un cap desmesurat: jo per ser de Mataró, ell per acumulació de cites i ficcions. Plou, i una gotera percudeix sobre el meu barret, talla 59-60. Els lectors s'acosten a Vila-Matas enfervorits. Li coneixen i comenten l'obra. Ens intercanviem llibre i signatura. Següent parada, una mica més amunt de la Rambla. Aquí la taula és més llarga. A un costat, la Marta Royo, a l'altre, en Joaquim Carbó. Més enllà, el filòsof Joan-Carles Mèlich i l'historiador i periodista Enric Calpena. Passa un grup de nens conduïts pels mestres. En Carbó diu: "Els lectors del futur." Sap de què parla: tots els que li demanen signatures li recorden que havien llegit *La casa sota la sorra*. Però... "Aquest llibre i d'altres m'han encasellat en la literatura infantil; m'ha costat molt trobar qui m'edités aquest altre, que és per a adults."

Hora de dinar. Edicions 62, que m'ha publicat *Sota el barret*, n'orga-

“La jornada vista des dels taulells de les signatures, amb una pausa per dinar

nitza un a peu dret per als seus autors a la terrassa d'un l'hotel. Hi ha en Rafael Nadal: "No em puc queixar." Al final del dia s'enfilà com el més venut en català. En Melcior Comes acaba de rebre el premi Crítica Serra d'Or per *Sobre la terra impura*. M'explica que els seus referents són Porcel, mallorquí com ell, Balzac i Roth. Quan li pregunto què està escrivint em respon que de moment té la ceba al foc, amb oli. "Quan la meva mare té la ceba al foc tant pot sortir un arròs, un estofat o una sopa." Porcel, Balzac, Roth... "però la família és decisiva", admet.

Hi ha el matí de Sant Jordi i hi ha la

tarda de Sant Jordi. Em reincorpo al periple. La Lola Garcia i jo no podem fer res davant un exministre del PSOE efímer i un personatge que fa el mal-educat a televisions que no veig. A Canaletes, una cua arriba fins a Pelai. Una noia d'uns vint anys firma com una desesperada. "És una *influencer* d'Instagram." Pregunto al llibreter si tindrà prou llibres per cobrir la demanda. "Se'ls porten de casa, comprats ves a saber com." A El Corte Inglés de Francesc Macià, m'entaulo amb l'ex-primer ministre de França. Última parada, l'FNAC de la plaça de Catalunya. Tots són "*influencer* d'Instagram" o aproximacions. Amb el meu barretet, la meua corbateta i el meu aplec d'articles publicats en un diari de paper soc un no ningú. Les mirades de la gent, protegida per guàrdies de seguretat, m'ho confirmen. "Sembla l'últim dia de la fira", expressió matoronina per indicar el desordre. En un sol dia, Sant Jordi ha completat el cicle firal. Les roses que al matí anaven a cinc euros ara van a un. Sembla que els llibreters hagin de llançar a la multitud les existències sense sortida.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castellón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/368ziy>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El patiment

Com vostè, estic escandalitzat. Ja ho estava abans, i ho havia deixat dit en aquest mateix espai en diferents ocasions. I que em satisfaci que l'Audiència Nacional finalment ahir absolgués l'expresident del Barça Sandro Rosell no és contradictori amb el fet que ho consideri un escàndol. Com es pot tenir una persona vint-i-dos mesos en presó preventiva, aplicant-li unes mesures cautelars desproporcionades, i que després en surti absolta? Ho justificaran tot, i diran que la presó era l'única mesura que garantia amb seguretat que Rosell no se n'anés del país i s'assegués al banc dels acusats. Però saben que és mentida. En nombroses ocasions ell havia posat tot el seu patrimoni a disposició, s'havia ofert a pagar una fiança molt més alta del que suposadament li reclamaven per estafa, i la jutgessa Lamela (la famosa jutgessa Lamela) li ho havia denegat un cop rere l'altre. Vint-i-un

“No hi ha compensació possible, per a Rosell i la seva família, per aquests dos anys

mesos de presó preventiva, gairebé dos anys, i al carrer només de començar el judici. I ara, absolt. Ho deia ahir l'advocat Pau Molins: “Algú hauria de demanar disculpes.” No ho faran, Pau, no ho faran. Deia també ahir l'advocat que estan estudiant quines mesures emprendran i que no descarten demanar una compensació econòmica. Només faltaria. Però jo em pregunto: i el patiment de Rosell, i el de la seva família, com voleu que l'esborri cap com-

pensació? És impossible, això. He tingut l'ocasió de parlar més d'una vegada amb la família Rosell, i vaig tenir l'ocasió l'any passat d'enregistrat per a El Punt Avui TV una conversa amb uns quants d'ells: el pare, la mare, un dels germans, els seus advocats... El que han patit tots plegats només ho saben ells. Dos anys de presó injustificada (i ara, corroborat fins i tot per una sentència), de sofriment, de pena i de traspals familiar, econòmic i logístic. Qui ho compensa, això? Qui compensa tot el mal fet? Ho reconeixerà mai algú, que el fet de presidir el Barça, alguna cosa hi va tenir a veure? Qui es retractarà, de tot el que s'ha dit? No hi ha compensació possible, més enllà de la sentència. I m'estalvio, és clar, totes les comparacions amb alguns altres que estan en presó preventiva i que, com ell, es mereixen l'absolució. La sentència ha fet justícia; tota la resta, però, ha estat una injustícia.

EDITORIAL

Sri Lanka, fanatisme en estat pur

■ Els brutals atemptats del diumenge de Pasqua contra hotels i esglésies cristianes a Sri Lanka són d'una dimensió esfereïdora. Amb almenys 359 víctimes mortals i més de mig miler de ferits. L'autoria gihadista sembla prou contrastada en espera de la confirmació de la reivindicació que ha fet Estat Islàmic. Però costa de creure que un grup gihadista local –el National Thowheeth Jamath–, en un país d'immensa majoria budista, pugui perpetrar un atac de tan gran abast sense ajuda exterior. En tot cas, cal assenyalar els evidents forats de seguretat, amb informació vital neutralitzada per les disputes internes en el govern del país. Uns errors que ja han provocat destitucions d'alts càrrecs. Sri Lanka, que surt d'una cruenta guerra amb els separatistes tàmlis, ha de revisar a fons tot el seu aparell de seguretat probablement ara mal orientat.

També cal dir que parlar d'una possible represàlia pels assassinats de musulmans a Nova Zelanda el mes passat com han fet les autoritats locals és un error. Ja que el de Sri Lanka és un atemptat que necessita molts mesos de preparació. Tots dos fets s'inspiren en el fanatisme ideològic –encara que de sentit oposat–, però en cap cas es pot parlar d'una guerra de religions. No podem oblidar que el principal nombre de víctimes del gihadisme al món són de religió islàmica. I en el cas de Sri Lanka té a veure amb la forta disputa i competició entre les dues grans multinacionals del terror: ISIS i Al-Qaida. Aquesta és una guerra extrema i difícil, que només guanyarem si entenem que el fanatisme es combat arreu, independentment del seu origen i d'on es produeixen els atacs. Per mitjans molt diversos –seguretat, prevenció, educació...–. I que serà llarga però no podem defallir.

De reüll Anna Balcells Mentiders

Si, tal com vaticinen totes les enquestes, cap partit obté una majoria suficient el 28-A, és normal que l'interès d'aquestes eleccions se centri a esbrinar quines aliances es formaran per governar Espanya. Saber si dreta i ultradreta aconseguiran sumar i repetir la fórmula d'Andalusia o si Pedro Sánchez podrà triar i remenar entre possibles socis i continuar a La Moncloa.

Un dels dubtes que més s'han plantejat aquests dies és si el PSOE recorreria als vots de Ciutadans per governar. Durant els dos debats a la televisió, Pablo

No sé si cal creure's gaire els candidats, quan són ells que no deixen d'insultar-se

Iglesias va instar una i altra vegada Sánchez a descartar una hipotètica aliança amb Rivera. Tot i la insistència del líder de Podem, Sánchez es va refugiar en silenci i ambigüitats per evitar confirmar públicament la possibilitat d'un acord que seria aplaudit pels poders econòmics i per molts

barons socialistes. De fet, semblava més aviat que el president lamentava la dificultat del pacte amb Ciutadans en retreure a Rivera que hagi imposat un cordó sanitari al PSOE, i no a Vox. Per mi, el debat de dimecres a La Sexta va deixar clar que Sánchez no tanca cap porta. Amb tot, tampoc sé si val la pena fer cas del que els candidats puguin dir davant les càmeres, des del moment en què ells mateixos es desacrediten sense parar. Potser no calia perdre el temps intentant fer càbales a partir de les paraules de tant “mentider”, “pocavergonya” i “triler”.

Les cares de la notícia

EXPRESIDENT DEL BARÇA

Sandro Rosell

Innocent i eufòric

Ha defensat la seva innocència amb dignitat i convicció des del primer moment, però s'ha hagut de passar vint-i-un mesos, 643 dies, en presó preventiva. L'eufòria per la seva absolució, així com la dels altres cinc acusats, entre els quals, la seva esposa, no amaga la injustícia que ha patit.

MAGISTRADA DEL TRIBUNAL SUPREM

Carmen Lamela

Vergonya

Per a vergonya seva i de la justícia espanyola, l'actual magistrada de la sala segona del Tribunal Suprem és la responsable d'haver mantingut l'expresident del Barça empresonat durant gairebé dos anys. L'acarnissament amb què ha tractat Rosell hauria de tenir conseqüències per a la jutgessa.

PRIMERA MINISTRA D'ESCÒCIA

Nicola Sturgeon

Un nou referèndum

La primera ministra escocesa ha posat damunt la taula un nou referèndum d'independència abans del maig del 2021, abans que acabi la seva legislatura, si no aconsegueixen frenar el Brexit. Sturgeon considera que aquesta és l'única manera de protegir els interessos d'Escòcia.

Tal dia com avui fa...

1 any

Persecució del groc
El ministre Zoido diu que no va donar cap ordre però defensa la confiscació de samarretes. El Barça vol explicacions del govern espanyol.

10 anys

Més atur que mai
El nombre de desocupats gairebé es duplica els últims dotze mesos. La taxa arriba a un 17,3% i desborda totes les previsions.

20 anys

Crisi a Kosova
L'OTAN adopta un nou marc estratègic per afrontar crisis com la de Kosova. Milosevic arresta un grup de generals per por d'una rebel·lió.

Full de ruta

David Brugué

Sandro i els presos

Sandro Rosell és innocent. Personalment no el conec ni sé si hi havia fonaments en les acusacions. Però un tribunal, un alt tribunal, diu que és innocent. Per tant, si creiem en la justícia no hem de tenir ni una ombra de dubte que és innocent. Però amb Rosell sí que compartim amistats. I aquests mesos n'hem parlat algun cop, de la seva situació. Una situació complicada sobretot per a la seva família. Un patiment que s'ha allargat gairebé dos anys per una presó preventiva que encara no se sap ben bé què protegeix. Després de mesos i mesos entre reixes, aquesta pretesa justícia com compensarà ara a Rosell? Després d'haver-te posat a la presó dos anys i declarar-te innocent, se suposa que has de continuar la teva vida com si res? Com es repara el dany que t'han causat? Evidentment –i és d'esperar que ho faci–, pot recórrer a la via judicial per intentar que li reparin el mal provocat. Però qui li torna els dos anys, a ell i a la seva família?

El cas de Rosell manté molts paral·lelismes amb el dels presos polítics. Amb una diferència. Des del primer moment són culpables als ulls dels qui els jutgen

El cas de Rosell manté molts paral·lelismes amb el dels presos polítics. Amb una diferència. Des del primer moment són culpables als ulls dels qui els jutgen. Són culpables d'haver posat unes urnes perquè la població votés perquè així els ho van encomanar en les eleccions al Parlament de Catalunya. Si ells són culpables, també ho som tots els que vam optar per una opció independentista a les urnes. Però també porten mesos lluny de les seves famílies. També estan entre reixes des de fa més d'un any. I, en el seu cas, el seu delictes és polític. De fet, per a molts no és ni un judici sinó un teatre protagonitzat per testimonis de part que, tot i anar armats fins a les dents, tenen por que els mirin malament. La maquinària de l'Estat ha anat a desgastar dos dels símbols de Catalunya: el Barça i la Generalitat. La diferència fonamental entre el cas dels presos i el de Rosell és que la sentència dels primers ja està escrita. I que en cap cas serà exculpatòria. Tot el contrari. Vol·dran que serveixi d'exemple.

Tribuna

Xavier Serra Besalú. Professor de filosofia

Directius d'institut

Tenim alguns problemes. Vivim en un món tan accelerat i dinàmic que fem coses sense copsar bé en quina direcció caldria anar. Per això és tan rellevant que qui governa dediqui temps a pensar, tingui la taula lliure de “pendents” i escolti els altres. Per Mandela, “l'educació és l'arma més poderosa per canviar el món”. Molts pensem que és l'únic camí. En aquest sentit, dirigir l'esforç educatiu és clau.

ELS DOCENTS SOM UNA ESPÈCIE professional força obediència. Força treballadora. I, generalment, molt vocacional. Ara bé, aquestes qualitats se'n van en orris si qui regeix el centre no està a l'altura. Em sembla genial que el Departament d'Educació patrocini un “curs de formació sobre l'exercici de la funció directiva” que –almenys a Girona– comença justament avui.

JOHN KENNEDY –les citacions d'avui són “elementals”– afirmava que “el lideratge i l'aprenentatge són indispensables l'un a l'altre”. De fet, calen directius que entenguin, atenguin i vagin al da-

vant dels docents amb ganes de fer bona la intuïció de Mandela.

EN ALTRES PAÏSOS, les direccions d'institut tenen una via laboral diferenciada respecte al professorat: són gestors, comptables, administratius d'alt nivell. No sé què és millor –hi ha parers contraposats– però de ben segur hi ha qualitats que són necessàries arreu. Des del meu punt de vista, les direccions han de ser transparents, “aigua clara”; amb visió de “marca” per al centre educatiu (brandingescolar.com); atentes al projecte vital de cada membre del claustre; amb capacitat per a la comunicació interna i l'externa (creadores d'una “comunitat educativa” que no sigui de cartró pedra); que redueixin les reunions a allò útil (lessmeeting.com); que siguin catalitzadores de confiança i implicació.

ELS HOMES I DONES que assumeixin la direcció han de treballar tranquils, acudint on hi hagi alumnes entremaliats, sent comprensius amb qui estigui cansat, enemics de la burocràcia pres-

cindible, emocionalment estables i sords a calúmnies envejoses, amb una mirada somrient i afectuosa, conscients que no són “els amos de la guingueta” sinó uns servidors públics. Els directius perceben –amb fets– la rellevància de les famílies, de l'ambient de treball, de la vàlua de cadascú, del futur (pendents dels antics: docents, alumnes, pares i mares) i que, de fet –i com costa!–, són un “docent” més.

ELS OBJECTIUS I CONTINGUTS del curs de direccions són clars i interessants: calen equips responsables i formats, no tant per “substituir” com per créixer. Haver de decidir encertadament qui hauria d'estar a cada lloc, això sí que pot treure la son, oi? El savi xinès Lao Tsu suggeria: “Per dirigir la gent, camina al seu costat. Pel que fa als millors líders, la gent no s'adona de la seva existència [...]. La gent diu: «Ho vam fer nosaltres mateixos.»”

S'HI ESTÀ BÉ al costat d'un bon directiu: no se'l veu a la foto, se't veu a tu. Aleshores?: a aprofitar el curs!

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Avui sortirem al carrer pel DEFC

■ Serà el quart any que a Catalunya sortim pel Dia de l'Educació Física al Carrer (DEFC). Volem fer una classe d'educació física (EF) perquè la ciutadania vegi què és l'EF en el marc de l'escola del segle XXI. Encara hem de reivindicar que no som els de *gimnasia*, com alguns per inèrcies passades s'hi refereixen, ni els de gimnàstica, que és un esport específic. En el context educatiu, nosaltres, els professors i mestres, juntament amb el Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i de l'Esport de Catalunya (Coplefc) que jo represento com a president, defensem l'educació física amb tots els seus atributs, fonamentats en uns coneixements científics universitaris. Una educació física que vol facilitar als alumnes, futurs ciutadans, estils de vida activa i saludables, unes pràc-

tiques físiques que siguin el pòsit necessari per gaudir d'un cos sa per a tota la vida. Per això sortim al carrer més de 220 centres educatius de tot Catalunya, des d'Ulldecona a Roses i des del Segrià i el rerepaís fins a la costa. Enguany donarem veu a més de 21.000 alumnes participants. Jo, de vostès, també els acompanyaria per donar-hi suport.

PERE MANUEL I GUTIÉRREZ,
president del Coplefc
Barcelona

Junta Electoral Central

■ La Junta Electoral Central està formada per tretze membres, dels quals vuit són magistrats designats pel CGPJ, i cinc catedràtics de dret o ciències polítiques i sociologia, designats pel Congrés de Diputats. Sense valorar noms, atribucions o decisions, una qüestió contradictòria és la

manca de representants provinents de l'àmbit de la comunicació. Tenint en compte que moltes decisions afecten temes relacionats amb la comunicació, és impensable no comptar amb experts en aquest camp. La societat ha evolucionat d'un ecosistema dominat per pocs mitjans radiotelevisius i escrits, a una multitud de mitjans tradicionals junt amb una infinitat de possibilitats digitals d'informació. Si qui decideix no entén a la perfecció els mecanismes influents a la societat, difícilment podrà decidir encertadament.

JORDI SEGURA SAMON
Barcelona

El discurs del senyor Cayo Lara

■ El senyor Cayo Lara va dir: “Cuando escucho a representantes de los jornaleros y las jornaleras en Andalucía decir que defienden la inde-

pendencia de Catalunya, ¿con qué piensan pagar el PER?” Li recomanaria, al senyor Lara, que llegís l'obra d'Antonio Pérez Henares *Los nuevos señores feudales*, en què a la pàgina 195 hi ha el capítol dedicat a Andalusia on hi descriu la quantitat de milers i milers d'hectàrees que estan acaparades per unes poques famílies i que són el motiu que els andalusos hagin d'emigrar per poder guanyar-se la vida. L'autor escriu: “*Las fincas de Samuel Flores son famosas y estan de moda, sobre todo porque en ellas el Rey [el rei emèrit] está batiendo todos los récords de España de caza de venados.*” No seria millor, senyor Lara, preocupar-se per fer una reforma de propietats de les terres? Amb la lectura del llibre de Pérez Henares n'hi ha per esgarriar-se.

MARTÍ GUERRERO COTS
Barcelona

La frase del dia

“S’ha abusat de la presó preventiva. Algú haurà de demanar disculpes. Demanarem responsabilitats”

Pau Molins, ADVOCAT DE SANDRO ROSELL

Tribuna

Àngel Castiñeira i Josep Maria Lozano. Professors d'Esade

Temps disruptius

Entenem per disrupció un canvi radical, dràstic, brusca, profund o traumàtic capaç de produir una ruptura imprevista, inesperada, no convencional i accelerada d'un entorn o situació donats. La disrupció inclou una dimensió destructiva i alhora creadora (de la realitat). Altera l'ordre i el ritme dels esdeveniments i estableix un estadi nou i diferent que converteix en obsolet l'anterior. La disrupció, per la seva pròpia naturalesa, pot comportar riscos, però també oportunitats. Creiem que té sentit parlar de la nova “dècada disruptiva”, perquè hom presuposa –tot i no ser capaços de preveure’ls o concretar-los– una acumulació sobtada i rapidíssima de canvis que viurem d'aquí al 2030. La propera dècada vindrà determinada, almenys, per quatre àmbits de naturalesa disruptiva: l'economia, la tecnologia, la geopolítica i el medi ambient. En tots ells, la nova realitat implicarà també un nou ritme temporal i vital.

EN EL CAMP DE LA TECNOCIÈNCIA ja no es parla de canvis lineals o incrementals, sinó de canvis exponencials. Això passa quan constatem que les variacions de ritme, desenvolupament o creixement temporal de la tecnologia i la innovació augmenten cada vegada més ràpidament i de manera menys gradual. En el cas exponencial, la magnitud del canvi no suma sinó que multiplica. Igualment, en els nous estudis mediambientals sobre l'antropocè, es parla de “la gran acceleració” planetària, perquè finalment hem fet convergir el temps socioeconòmic de la modernitat amb el temps geològic (provocant, per exemple, el canvi climàtic). A partir de mitjans del segle XX, es va produir una “gran acceleració” en l'activitat humana que va provocar canvis fonamentals en l'estat i el funcionament de la Terra que ja no poden atribuir-se a la variabilitat natural. “És difi-

cil –diu Will Steffen– sobreestimar la magnitud i la velocitat del canvi. En una sola vida la humanitat s'ha convertit en una força geològica a escala planetària”, i ha provocat que els components biofísics clau del sistema Terra s'hagin transformat rapidíssimament més enllà de la variabilitat natural exhibida en els darrers dotze mil anys.

DE MANERA SEMBLANT, en els entorns geopolítics, geoeconòmics i empresarials, des de començaments del nou segle, hom parla d'entorns VUCA (volàtils, incerts, complexos i ambigus) on les turbulències i la inestabilitat s'accentuen i on la predicció és substituïda per la reacció. S'ha dibuixat un nou escenari en constant transformació amb nous reptes de seguretat, econòmics i empresarials que qüestionen el clàssic model de planificació estratègica i les velles rutines professionals. Aquestes diverses disrupcions no tenen en comú tan sols la intensitat i acceleració dels canvis, sinó també importants graus d'interconnexió entre elles. I totes quatre plegades provocaran al mateix temps noves disrupcions de naturalesa sociològica i antropològica. La nova revolució industrial 4.0 ens durà inevitablement a una nova societat 5.0, que pot deixar enrere els models de societat anteriors (caçadora / recol·lectora, agrària, industrial i informacional). I la nova convergència tecnològica entre neurones, gens, àtoms i bits, aplicada

“La disrupció inclou una dimensió destructiva i alhora creadora

als éssers humans, podria donar lloc a una etapa que hom anomena posthumana o de transhumanisme.

ESTEM VOREJANT ELS LÍMITS. Els límits del coneixement, els límits planetaris, els límits del model econòmic clàssic, els límits de la naturalesa humana. En alguns casos, la superació d'aquests límits ens podria permetre entrar en una millor condició; en uns altres, la superació dels límits ens apropa a escenaris distòpics. En aquest context, tres idees emergents haurien de ser ateses: 1) en quines situacions ens convé “mantenir-nos dins dels límits”; 2) en quines situacions ens cal “iniciar una transició”, i 3) en quines situacions haurem d’“intentar el desacoblament”. Per exemple, si no limitem l'escalfament global, segons Hans Joachim Schellnhuber, director de l'Institut Potsdam per a la Investigació de l'Impacte Climàtic a Alemanya, amb un augment de 3 graus, el sud d'Espanya es convertiria en part del Sàhara, fins i tot amb 2 graus no podria garantir-se que això no passés. Però la limitació de l'augment de les temperatures serà impossible sense accelerar la posada en marxa d'una transició energètica descarbonitzada. I això requerirà alhora desacoblar el creixement econòmic sostingut separant-lo de l'extracció de recursos naturals i de la contaminació que produeix (sense desplaçar la càrrega material i ambiental cap als països en desenvolupament). Es tractarà de fer possible que el creixement econòmic vagi acompanyat d'un decreixement físic en consum de recursos i en les pressions ambientals associades (contaminació, residus). A primera vista sembla la quadratura del cercle. Ara, la presa de decisions ens obligarà com mai a tenir clars els límits, les transicions i els moments crítics de desacoblament. Si ens equivoquem, difícilment hi haurà marxa enrere.

De set en set

Sara Muñoz

Celebrar la vida

És una pel·lícula del 2014, però és ara que he vist *El llibre de la vida*, un film d'animació que s'acomiada amb una lliçó final: morir és senzill, el que hem de procurar és tenir el valor per viure.

Just unes hores més tard, el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart i la seva parella, Txell Bonet, anuncien que malgrat el captiveri han decidit celebrar la bellesa de la vida sent pares per segona vegada. Una aposta tan admirable com la que en la mateixa setmana ha fet una família molt amiga, d'aquelles amb qui has compartit lluites populars i celebracions,

Igual que s'aprèn a fer un pastís, es pot aprendre a viure i celebrar la vida

que s'ha acomiadat d'un membre de forma sobtada, però que ha tingut la capacitat de plorar la pèrdua alhora que celebrava les vides que ha salvat gràcies a la donació d'òrgans. En un temps en què la societat està massa impregnada d'odi i en què alguns s'entesten a alimentar aquest sentiment tan pervers, missatges com el de la pel·lícula, o la parella catalana, o la família amiga, són un raig de llum enmig de tanta foscor. Exemples com aquests, amb la càrrega emocional i humana que injecten, ens haurien d'ajudar a gaudir l'existència, a calibrar en la justa mesura allò que pensem que ens fa infeliços i vulnerables. El psicòleg de Harvard Daniel Gilbert parla sovint de com el nostre cervell es defensa força bé quan les coses ens van malament. Igual que aprenem a practicar un esport, a fer un pastís o tècniques de comunicació, també es pot aprendre a viure i celebrar la vida.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

ERC busca el 'sorpasso' en l'hegemonia municipalista

El 26-M presenta 807 candidatures, més que mai i que ningú, i es proposa superar les alcaldies de CiU

Albert Batlle desvincula els Mossos i Traperó de l'1-O

L'exdirector de la policia afirma al Suprem que va dimitir en "no sentir-se còmode"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista d'ERC a les eleccions generals del 28-A

Oriol Junqueras

“El 28-A és un altre plebiscit, repressió o democràcia”

VICTÒRIA • “El més important és que l'independentisme guanyi perquè és enviar el missatge al món que Catalunya vol ser lliure i continua lluitant pels seus drets” **PUGNA** • “El pacte PSOE-Cs seria igual de negatiu que el tripartit d'ultradreta i només ERC pot evitar-ho”

Ferran Espada
BARCELONA

Oriol Junqueras respon les preguntes d'aquest diari com a candidat per ERC a les eleccions generals des de la presó de Soto del Real. Està en presó sense condemna des del 2 de novembre del 2017 pel referèndum de l'1-O que va impulsar com a vicepresident de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda. El líder d'Esquerra Republicana de Catalunya destaca en aquesta entrevista la importància del vot per ERC, que pot assolir la victòria en unes generals per primer cop per a l'independentisme, i la necessitat d'impossibilitar un acord entre PSOE i Ciudadanos.

Per què ha decidit encapçalar la candidatura d'ERC a les eleccions generals?
Perquè hem de plantar cara a la repressió. Hem considerat que presentar-me a aquestes eleccions és la millor manera de lluitar-hi, de denunciar la regressió democràtica de l'Estat espanyol, de posar-li un mirall. Ser el candidat és la millor manera de defensar els drets i la democràcia. Ens volen silenciats i callats, però els vots i la democràcia es tornaran a fer sentir aquest diumenge.

De què van aquestes eleccions a Catalunya? De frenar la dreta o de lluita per la independència?

Tornen a ser un plebiscit entre repressió o democràcia. Evidentment, també hi

entra el fenomen de l'extrema dreta, però no només. Després de gairebé un any i mig a la presó i centenars de causes obertes contra l'independentisme, no podem fer com si no passés res. En aquestes eleccions, ens volen fer triar entre renúncia o repressió i nosaltres els diem que triem la democràcia i la defensa dels drets fonamentals. Ens hi va la llibertat, però no només la dels presos, sinó totes. La del país, la llibertat d'expressió, de manifestació, els drets més fonamentals. Siguem-ne conscients, aquestes eleccions són una nova cita amb la història i només ens val la victòria.

Quin és l'objectiu d'ERC al Congrés en aquesta nova legislatura?

Ho hem defensat sempre, volem ser a tot arreu on es parla i es decideix sobre Catalunya. No podem cedir ni un espai a aquells que ens voldrien reduir a una simple autonomia sotmesa, a qui ens vol aplicar un 155 indefinit. Si no hi som i si no hi tenim una representació destacada, prendran les decisions per nosaltres. No volem aconseguir una competència més, aquest no és el nostre model. Anem a Madrid a construir una resposta democràtica a una demanda política i ciutadana i a treballar per la República. Hem estat decidits per fer caure dos governs i ho podem tornar a fer si se'ns segueix negant una resposta democràtica. Serem el soci més fidel al poble de Catalunya, que ningú en tingui cap dubte, i farem que els ciutadans tornin a votar.

Creu que hi ha una amenaça d'involució

feixista real amb una possible victòria del tripartit de dretes?

Cap de les enquestes els dona la possibilitat del tripartit d'ultradreta, però és evident que si sumessin seria desastrós per a Catalunya i també per a la societat espanyola. En tot cas, Esquerra Republicana, com qualsevol demòcrata europeu, no facilitarà que hi hagi un govern d'aquestes característiques. Som un partit antifeixista pràcticament en essència i hem patit la repressió feixista des de la nostra fundació.

I com afectaria les aspiracions majoritàries a Catalunya un pacte entre PSOE i Cs?

Seria probablement igual de negatiu i aquest, en canvi, és molt més possible. És el pacte que desitja l'Íbex i totes les grans empreses i elits. I només hi ha una manera d'evitar-ho que és votant ERC i evitant que sumin entre ells. Cada vot al PSC és un vot directe cap a Cs i, en canvi, un vot a ERC és un vot per Catalunya, el referèndum i la República.

Li ha faltat valentia al PSOE de Sánchez després de la moció de censura?

Crec que ha estat la definició de la covardia. Pràcticament no havia començat el diàleg i ja es va aixecar de la taula per una manifestació ultra. Però no és nou, viu acomplexat per les dretes. Ja va fer president Rajoy per por, quan hi havia una alternativa, i va convocar eleccions també per por. Li ha faltat valentia i sentit de la responsabilitat. Nosaltres, malgrat la situació, seguim asseguts a la tau-

ACN

Pedro Sánchez ha estat la definició de la covardia. Es va aixecar de la taula per una manifestació ultra. Viu acomplexat per les dretes

la del diàleg, però sempre trobem la cadira del davant buida.

Per què ERC va tombar els pressupostos generals de Pedro Sánchez?

Qui malauradament es va aixecar de la taula va ser el PSOE per una manifestació ultra a Colón i per les pressions dels barons socialistes. Veurem si ara són més valents, però necessitem una gran representació, perquè el PSOE no fa, al PSOE se l'obliga a fer.

Què vol dir que ERC no posarà línies vermelles ni donarà xecs en blanc a Pedro

L'APUNT Anomalies

Emili Bella

Si TV3 hagués fet el mateix que TVE dilluns, esporgant del debat els candidats de les forces petites, ahir no hauríem sentit ni Cayetana Álvarez de Toledo –la que s'envolta de salutacions feixistes– ni Inés Arrimadas, però totes dues van aprofitar l'oportunitat per criticar igualment la televisió pública catalana. La candidata del PP, que no sap català, déu n'hi do el que va poder

interactuar, tot i que no sabrem mai què va entendre realment i què no, suposant que ho volgués entendre. Però potser l'anomalia més rellevant, a part de l'absència de dos caps de llista perquè són a la presó, va ser que la socialista Meritxell Batet fos incapaç de respondre què li sembla l'empresonament del president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart.

ELECCIONS

Un intel·lectual lliurat a la política i al país

Oriol Junqueras (Barcelona, 1969) és president d'ERC des del 2011. Es va fer càrrec del partit en un moment crític i l'ha portat a les quotes de representació més altes des dels anys 30. Historiador de formació, també conrea diverses disciplines científiques i econòmiques. És difícil tenir una conversa amb ell sense que surti pel mig la mecànica quàntica. És el que es considera un intel·lectual amb grans dots divulgatives. Professor universitari de professió, ha estat vicepresident del govern i conseller d'Economia i Hisenda. Però va començar en política des de baix, com a regidor primer i alcalde després de Sant Vicenç dels Horts, poble on la seva esposa, Neus, i els seus fills, Lluç i Joana –i una bona colla de fidels amics–, n'esperen la tornada des que va ser empresonat per l'Estat espanyol. Parla català, castellà, italià, anglès i una mica de xinès. I és autor de més d'una desena de llibres.

Gabriel Rufián serà la seva veu fora de la presó i al Congrés? S'ha consolidat com a icona d'ERC...

El Gabriel és un actiu inqüestionable, consolidat i que està fent una feina molt bona des que va sortir escollit el 2015. L'altre dia li vaig poder dir personalment, em sento molt orgullós que em representi i de la campanya que està fent.

Què suposa per a ERC el pacte amb Sobiranes per a aquestes generals que situa Joan Josep Nuet com a número 4?

Esquerra Republicana treballa per aconseguir la República Catalana, com ha fet sempre. I fent allò que ha fet els últims anys, fer-nos més grans i majoritaris. Enfortir-nos. Parlant amb altres espais i arribant a acords i sumant. Esquerra s'ha convertit en la porta d'entrada a l'independentisme, un espai plural i d'acollida des d'on poder caminar cap a la República. Cada vegada hi ha més gent que fa el pas de sumar-se a la família republicana.

La candidatura de Raül Romeva al Senat consolida un tàndem que va més enllà de la política entre vostès?

El Raül és un gran amic, una persona extraordinària que m'ajuda moltíssim a Soto del Real. Tinc molta sort de poder comptar amb una persona com ell. Ara bé, no és a la llista per això, hi és perquè és un gran actiu i perquè té ganes de poder continuar participant en la política activa i plantant cara a la repressió.

Malgrat les intervencions telemàtiques

El referèndum és inevitable i això ho sap l'Estat. Com més fort sigui l'independentisme més a prop hi serem

Sánchez?

No es poden posar unes línies vermelles i unes condicions que siguin una excusa perquè el PSOE pacti amb Cs o es faciliti un govern de l'extrema dreta. I, a la vegada, ERC no regalarà els seus vots i no renunciarà a les seves conviccions. En tot cas, el més important és que l'independentisme aconseguixi la victòria perquè és enviar el missatge al món que Catalunya vol ser lliure i continua lluitant pels seus drets.

Creu que el debat sobre els percentatges obert per Miquel Iceta amb el 65%

indica que en realitat el problema no és fer un referèndum sinó en quines condicions celebrar-lo?

El problema és ser democrata o no ser-ho. La diferència entre el PSOE, el PP, Cs i ERC és que nosaltres som capaços d'anar a la presó per defensar que ells puguin votar i votar que no i, en canvi, ells són capaços de posar-nos a la presó per impedir que votem.

Veient la posició de Pedro Sánchez el referèndum acordat sembla impossible. Com s'hi pot arribar? I si no és possible quines alternatives hi ha?

És fonamental que l'independentisme sigui molt fort al Congrés dels Diputats, i a tot arreu, per ser més a prop de l'objectiu. Sempre hem dit que la millor opció és un referèndum acordat, com s'ha fet en altres democràcies consolidades, aquesta ha estat sempre la prioritat. És un consens bàsic a Catalunya. Però si l'Estat s'enroca, la ciutadania trobarà la manera d'expressar-se, com va fer l'1 d'Octubre. Però insisteixo, sempre és millor l'acord i si aquest acord no es produeix no serà pas per falta de voluntat nostra.

El referèndum és un anatema fora de Catalunya?

Cada vegada hi ha més ciutadans espanyols que consideren que aquesta seria la millor opció per resoldre el conflicte de l'Estat amb Catalunya. El referèndum és inevitable i això ho sap Catalunya, però també l'Estat. Com més fort sigui l'independentisme elecció rere elecció, més a prop hi serem.

Què persegueix ERC amb el protocol d'actuació conjunta amb EHBildu?

Aprofundir en les complicitats que tenim a àmbit dels diferents pobles de l'Estat, en aquest cas amb el País Basc, amb qui compartim lluita i reptes.

Aquestes eleccions generals suposen la retirada de Joan Tardà del front de Madrid. Què representa Tardà per a ERC?

Joan Tardà és Esquerra Republicana, el republicà per excel·lència. És un dels polítics més importants del país, sens dubte, amb una trajectòria de lluita constant per Catalunya i la seva gent. Però el millor de Joan Tardà és ell com a persona, honrat com ningú, bo, preocupat per tot-hom, visionari i treballador incansable.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELECCIONS****aprovades l'empresonament de candidats suposa una anomalia democràtica?**

És un greuge comparatiu. Algú creu que estem en igualtat de condicions amb els altres candidats per poder fer campanya electoral? Fa gairebé un any i mig que som a la presó sense una condemna i ens vulneren una vegada i una altra els nostres drets de representació política. Però ho vaig dir en començar la campanya, en aquestes eleccions només ens val la victòria i no valen les excuses. Som a la presó, ens volen silenciats i apartats, però seguim lluitant, estem fent campanya i malgrat tots els malgrats estem en disposició de guanyar aquestes eleccions.

Quin impacte creu que té el judici en la campanya electoral?

Ara mateix crec que té poca incidència en la campanya, sí que en té tot el procés judicial. És evident que ens volen silenciar, volen fer que renunciem, però no ho farem mai. Sempre he defensat el que defenso, la diferència és que ara podem guanyar i per això ens empresonen.

Com veu el judici? Respon a la seva voluntat de capgirar-lo per convertir-lo en un judici a l'Estat?

No podem valorar el judici només tenint en compte el que està passant dins de la sala, es tracta d'una causa general contra l'independentisme amb moltes derivades i, sobretot, una indefensió gairebé sistemàtica, la més gran evidentment és la presó preventiva. Però a la vegada aquest judici és també un examen sobretot per a la democràcia espanyola. La presó és una eina política més que ajuda a conscienciar i a desmuntar l'Estat i que demostra el nostre compromís absolut amb les nostres conviccions. Ho he dit en alguna ocasió, si la presó és el preu per defensar la democràcia i la llibertat, el pagaré, però no ens aturem ni renunciem a cap de les nostres conviccions, serà l'Estat qui haurà d'acabar responent.

Quina opció veu a la sortida al conflicte polític?

El diàleg i la negociació per fer possible el referèndum inevitable. I llavors caldrà guanyar-lo. Cal tornar a la política el que s'ha volgut afrontar des dels tribunals i jutjats i, per tant, que s'acabi la repressió i criminalització del moviment independentista. Amb tot, crec que el procés cap a la independència és irreversible.

EFE

Esquerra s'ha convertit en la porta d'entrada a l'independentisme per a molta gent que vol sumar per assolir la República

El nostre judici és un examen per a la democràcia espanyola. Amb tot, crec irreversible el procés cap a la independència

La repressió i el judici són un fre a la negociació?

Sembla una contradicció absoluta defensar el diàleg i mantenir presos polítics tancats sense una condemna. En tot cas, l'Estat hauria de saber que no ens aturarem ni renunciarem als nostres objectius encara que ens empresonin. Ha de tenir clar que si no ens hem mogut ni un mil·límetre després d'estar un any i mig a la presó i amb una petició de 25 anys de presó, no ho farem. Per tant, més val que canviïn d'estratègia. Fins ara la cadira sempre l'hem trobat buida.

Què vol dir eixamplar la base?

Em sorprèn que es continuï parlant d'aquesta expressió i que sovint es faci amb certa mofa. Hi ha algun projecte polític al món que prefereixi ser menys? Evidentment, que volem ser més, tants com siguem capaços de ser, i cal fer una majoria absolutament imbatible.

Cal seduir la part de catalans que no estan per la independència?

L'objectiu és molt clar, seguir sumant, enfortir-nos i fer del projecte republicà el més majoritari. Ho vam fer amb gent de l'òrbita socialista i ara de l'esquerra que representa l'espai dels Comuns. També ho hem fet amb d'altres espais. La gent veu en Esquerra la casa comuna, probablement pels valors que representa el partit i perquè l'Estat no els ha deixat cap altra alternativa que fer el pas per defensar la República Catalana. Nosaltres sempre hem considerat que és l'única manera d'aconseguir construir un país més just, més net i més lliure.

Com es refà la majoria social que va sortir al carrer el 3 d'octubre?

Treballant, sumant, parlant amb tothom, teixint ponts i construint majories inapel·lables sobre els grans consensos del país.

La prohibició dels llaços grocs per la JEC és una censura electoral?

És una censura a la llibertat d'expressió, una més. En aquest Estat el retrocés de drets i llibertats és imparable. Es prohibeixen actes, colors, símbols, paraules, s'empresonen i es silencien candidats, però també es prohibeixen llibres, tuits o revistes. Estan establint un estat d'excepció encobert. ■

Conca de Barberà
DENOMINACIÓ
D'ORIGEN

Visita'ns al *Mercat de Vins i Caves*,
a la *plaça de Sta. Maria de Montblanc*
www.doconcadebarbera.com

27 i 28
d'abril i
4 i 5
de maig

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El debat confronta el bloc del diàleg i el de la crispació

■ Els candidats sobiranistes, que busquen el vot fronterer, retreuen a Batet el bloqueig a un referèndum ■ El PP i Cs competeixen entre si en l'atac al PSOE, a TV3 i a l'independentisme

Òscar Palau
BARCELONA

Sense haver aportat grans arguments nous, el debat d'ahir a la nit a TV3 entre els candidats dels partits amb representació al Congrés —tret dels empresonats Oriol Junqueras (ERC) i Jordi Sànchez (JxCat)— va confirmar la formació de dos grans blocs: el de la crispació, format per Cs i el PP, i el del diàleg, que formen tots els altres, tot i que amb evidents matisos. Així, si Inés Arrimadas i Cayetana Álvarez de Toledo van competir per veure qui interrompia més els contrincants, qui atacava més fort el PSOE i qui parlava més vegades de cops d'estat i llaços grocs, Meritxell Batet va voler-se presentar com a equidistant entre dos bàndols i va dibuixar un diàleg amb nul·les concrecions com a via de solució, mentre que els partits sobiranistes van recordar constantment les grans majories del 80% de la societat catalana pel referèndum i la fi de la repressió, de les quals el PSC s'ha desmarcat fins ara, i van buscar també el vot fronterer entre si, sobretot ERC i el comuns. Gabriel Rufián va retreure als de Jaume Asens que al Congrés no defensin el referèndum, i aquest va contestar reivindicant fins i tot la figura de

El debat es va fer ahir a la nit en directe als estudis de TV3 ■ JOSEP LOSADA

Lluís Companys per defensar canvis en el conjunt de l'Estat com a motor per fer avançar Catalunya. “Sembla que molesta a l'independentisme que hi hagi una Espanya alternativa”, etzibava, i l'acusava de “canviar de posició constantment”.

TV3 entra en el debat

El debat ja va començar fort quan les candidates de dretes van dedicar el bloc inicial a atacar TV3 i el seu director, Vicenç Sanchis, ahir moderador, a qui fins i tot Arrimadas va lliurar una carta de renúncia perquè només li calgués sig-

nar-la. Rufián i Laura Borràs, de JxCat, van ser els únics que van sortir en la seva defensa; el primer, constatant irònicament com pot ser que “a Catalunya es vegin totes les televisions, i només TV3 adoc-trini”. La segona, retraient que en el debat de TVE “no hi van convidar la cinquena i sisena forces” de l'Estat, ERC i JxCat. En canvi, ahir sí que hi eren les que ocupen aquest lloc a Catalunya (el PP i Cs).

També en el primer bloc, Rufián va haver de matisar les seves paraules del 2015 dient que deixarien el Congrés quan s'a-

provessin les lleis de desconnexió: “Mantenim que marxarem quan la independència estigui culminada”, deia ahir, abans de recordar: “Quan érem el 14% érem simpàtics, tot anava bé fins que vam guanyar.” Batet de seguida va voler situar el 28-A com un altre plebiscit: “Ens hi juguem si mantenim l'autogovern o si hi ha una suspensió que destrueix *de facto* l'Estat de les autonomies”. Ben poc o gens en canvi va parlar de cap proposta socialista per a Catalunya que anés més enllà, a diferència del que havia fet fa tres anys, i es va limitar a

parlar de diàleg dins la legalitat. “Som els únics que defensem la Constitució”, va arribar a dir, mentre parafrasejava Pedro Sánchez en reconèixer només un problema de “convivència” a Catalunya, i apostar genèricament per “refer consensos”.

Aquí, Borràs li va haver de recordar uns quants incompliments de la llei del govern espanyol, i li va retreure que el seu programa no fa ni una proposta específica sobre el país, mentre que Asens també va lamentar que el PSOE hagi tret fins i tot cap referència al federalisme, que els co-

muns encara defensen, i que no hagi descartat un nou 155. “El diàleg que ofereix el PSC i res és el mateix”, destacava. Tant ell com Rufián van recordar a Batet, sense tenir resposta, que una majoria de votants del PSC són favorables a un referèndum que la socialista va negar de nou amb contundència.

En l'àmbit totalment oposat, Álvarez de Toledo va demanar un “apoderament dels constitucionalistes” a Catalunya, i va denunciar “el victimisme” dels independentistes. I quan Rufián li va ensenyar els cops de porra del 1-O, va cridar un “bravo” a la Guàrdia Civil, el va comparar amb Tejero i va dir que “a qui peguen aquí és als constitucionalistes”. Tant ella com Arrimadas, en tot cas, van dedicar bona part de la crítica a denunciar la suposada connivència del PSOE, al qual van acusar de tenir a punt l'indult, amb el sobiranisme. Batet va contestar apel·lant a la divisió de poders i recordant que “els dos referèndums il·legals es van fer amb el PP al govern”.

Des de l'independentisme, Borràs va apostar per convertir la sentència al judici “en un nou 1-O”, i Rufián va concretar una mica més la proposta, i va esbossar un full de ruta en què aposta per una mesa de diàleg “amb totes les sensibilitats”, un referèndum i l'aixecament de totes les causes “per treure togues i porres de la política”. “O ens deixem de negar entre nosaltres o no avançarem”, deia en to conciliador, mentre només rebia impropis de PP i Cs com a resposta, que a sobre acusaven l'independentisme de no voler parlar. “Com vol que dialoguem si no són capaços de fer-ho aquí?”, els deia. ■

Les frases

“M'ofèn sentir parlar de xenofòbia el partit d'Albiol, dels Cies, que es manifesta a Colón amb el partit més xenòfob d'Espanya”

“Som els que hem contribuït a trencar el tabú a Espanya del dret a decidir”

Jaume Asens
CAP DE LLISTA D'EN COMÚ PODEM

“Nosaltres marxarem del Congrés dels Diputats quan la independència i l'alliberament d'aquest país estigui culminat”

“[A Asens:] Sou molt valents en campanya, no sou tan valents quan arribeu al Congrés”

Gabriel Rufián
CANDIDAT NÚMERO 2 D'ERC

“TV3 és una televisió tan plural que permet que vinguin persones a criticar el seu funcionament des de dins”

“Ens hem posat d'acord, els que estem aquí reunits, que l'autonomia és inútil”

Laura Borràs
CANDIDATA NÚMERO 2 DE JXCAT

“El que ens hi estem jugant és si mantenim l'autogovern o se suspèn l'autonomia i s'aplica un 155 perpetu”

“Amb un govern socialista no hi haurà dret a l'autodeterminació ni independència”

Meritxell Batet
CAP DE LLISTA DEL PSC

“Està en joc la continuïtat de l'estat democràtic o l'entrada amb Sánchez en una etapa d'enorme divisió i confrontació”

“A qui ens peguen és als constitucionalistes, vol que li tregui fotos de la UAB?”

Cayetana Álvarez de Toledo
CAP DE LLISTA DEL PP

“És clar que va ser un cop d'estat, el que passa és que Espanya és molt més forta del que es pensaven aquests senyors”

“Vostès diuen que hi ha un conflicte entre Catalunya i la resta d'Espanya, però és entre catalans”

Inés Arrimadas
CAP DE LLISTA DE CIUTADANS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Xavier Miró

Álvarez de Toledo vestida de groc al plató del debat; Borràs arribant la primera i en cotxe fins a l'entrada mateix. I Arrimadas i Carrizosa, a punt de saludar Llorach i Sanchis ■ JOSEP LOSADA

El groc va ser el menys important

La primera d'arribar als estudis va ser la candidata de JxCat i exconsellera Laura Borràs. Un cotxe de la seguretat privada de TV3 precedia el VW Touran que va aturar-se davant mateix de la porta on Borràs va ser rebuda per la presidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Au-

diovisuals (CCMA), Núria Llorach, i pel director de TV3 i moderador del debat, Vicent Sanchis. Amb un vestit faldilla groc que ressaltava sobre les mitges i l'abric negres, Borràs va entrar acompanyada del diputat del Parlament i candidat al Congrés Francesc de Dalmasas. Sempre riallera,

Borràs va fer broma sobre la seva arribada primerenca: "Soc la primera? Això és de *novato*, no?".

La candidata de Ciutadans, Inés Arrimadas, va pujar caminant la costa acompanyada en tot moment del diputat Carlos Carrizosa. La segona a fer cap a TV3, la fins ara líder de l'oposició a Catalunya duia una americana blanca. Llorach i Sanchis convidaven també Carrizosa, que no havia gosat, a afegir-se a la foto de benvinguda. Mentrestant, el diputat de JxCat, Albert Batet, també pujava la costa enrajolada per reunir-se amb assessors i responsables de premsa de Borràs.

D'una furgoneta VW de vidres negres aparcada al peu de la costa d'accés saltava la candidata popular, Cayetana Álvarez de Toledo, i els periodistes —els d'altres mitjans convidats, no de TV3— comentaven la sorpresa de veure-la també vestida amb un jersei groc llampant —sí, el color que simbolitza la solidaritat amb els presos polítics catalans —sobre el pantaló negre i les sabates de taló alt—. Fins i tot hi havia qui especulava que era un accident i que probablement no vestiria la peça superior groga durant el debat. Posteriorment, quan la popular va fer l'entrada al plató, es va confirmar que no, que havia triat precisament aquest color per afrontar el debat, encara que era previsible que Borràs el duqués com ha fet altres cops. Assessorada, segur, Álvarez de Toledo però *genio* y *figura* de la provocació, també.

Poc abans que arribés la ministra i candidata del PSC, Meritxell Batet, també venia a peu tot sol el diputat de Ciutadans Nacho Martín Blanco. La socialista Batet i el secretari d'organització del PSC i cap de campanya, Salvador Illa, deixaven a baix una furgona-

neta també de vidres opacs. Amb americana cenyida i texans, Batet duia els poemaris que per la diada de Sant Jordi va anunciar que regalaria als seus rivals en acabar el debat.

El republicà Gabriel Rufián també va arribar a l'entrada a peu, amb vestit blau i acompanyat de responsables de comunicació. Posteriorment, un vehicle Toyota era conduït a l'aparcament pel cotxe dels serveis de seguretat. A diferència dels seus predecessors, el candidat d'En Comú Podem, Jaume Asens, va accedir als estudis de TV3 per l'accés principal del públic i els visitants després de deixar també el vehicle a l'aparcament general exterior. Asens va pujar caminant amb l'habitual gavardina llarga i acompanyat del seu responsable de premsa. Al cap d'un moment també el vehicle de seguretat privada de la televisió catalana acompanyava un vehicle KIA a l'aparcament.

Finalment, però, el jersei groc llampant de la candidata popular va ser una anècdota menor perquè en el debat ni se'n va parlar. Potser l'estratègia comunicativa de la popular pretenia deixar l'espectador perplex. Almenys això es pot interpretar de l'entrada cavalcant i a galop que va fer en el debat en directe acusant el director i moderador de còmplice i partícip del cop d'estat del qual el PP i Ciutadans sempre acusen els independentistes. Però la líder taronja, Arrimadas, aviat va demostrar que Álvarez de Toledo no podia ser l'única a actuar com un cavall desbocat de propaganda i demagògia si Ciutadans havia de competir-li en vots. A més d'acusar de colpista Sanchis, i TV3, de ser un infern per als bons ciutadans, va oferir des de bon començament la carta de dimissió al moderador. ■

FEM PATRIMONI, EN FLOR.

Elaborada per 20 catifaires de:
l'Assoc. de Catifaires d'Arbúcies, Acció Cívica Calderina de Caldes, el Casal de Mollet, Cultura i Tradició de Ripollet i el Foment de Sitges.

La Federació Catalana d'Entitats Catifaires ha participat en el XX aniversari del nomenament de Dalí Vila (Eivissa) com a Bé Material del Patrimoni Cultural de la Unesco.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Iglesias festeja el PSC per evitar el pacte PSOE-Cs

■ Fa una crida a votants de la CUP i ERC i garanteix diàleg amb Catalunya ■ Colau se sent “decebuda” amb els republicans

Jordi Alemany
BARCELONA

El candidat d'Unidas Podemos, Pablo Iglesias, va aterrar ahir a l'acte central d'En Comu Podem a la plaça de Can Fabra de Barcelona i va tirar l'ham per intentar pescar vots entre militants d'esquerra d'altres formacions. Primer ho va fer amb els del PSC alertant-los que en els debats televisius va preguntar diversos cops a Pedro Sánchez si descartava un acord amb Cs i que “era tan fàcil com dir sí, i no ho descarten”, per afegir-hi immediatament que si els números ho fan possible “els poders econòmics pressionaran” perquè hi hagi un govern de Rivera i Sánchez i que “això no es un govern d'esquerra, ni garantirà els drets socials

Les frases

“Tenim l'oportunitat de garantir que hi haurà un govern d'esquerra que apostarà pel diàleg”

Pablo Iglesias
CANDIDAT D'UNIDAS PODEMOS

ni apostarà per un diàleg a Catalunya”.

Precisament l'esquer del diàleg també va servir-li per intentar convèncer votants de la CUP i d'ERC que no els van donar suport a les eleccions catalanes del 21-D perquè ara ho tornin a fer perquè “el conflicte polític a Catalunya no se solucionarà ni amb la presó ni amb els jutges, sinó negociant”. Malgrat tot, es va mostrar convençut que molts ja tenien

previst votar el candidat per Barcelona, Jaume Asens, perquè “és una garantia per a Catalunya” per la seva capacitat d'arribar a acords amb els seus coneixements de dret i d'encarar “un diàleg necessari entre Catalunya i Espanya”. Precisament Asens no va assistir a l'acte com estava previst però el mateix líder de Podemos el va disculpar perquè estava preparant el debat televisiu d'anit.

Un Iglesias més contingut i menys loquaç que en anteriors ocasions va defensar la gestió d'Ada Colau al capdavant de l'Ajuntament de Barcelona com a exemple que “es pot governar d'una altra manera”. I això li va servir per lloar aquelles accions que ha desenvolupat a la capital que vol traslladar arreu

Ada Colau i Pablo Iglesias saluden a l'inici de l'acte d'ahir a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

de l'Estat: l'augment de la inversió social, la creació d'una empresa d'energia neta pública i el dentista gratuït. Iglesias es va comprometre també a recuperar els 60.000 milions que els bancs deuen a l'Estat espanyol i a aplicar l'article 47 de la Constitució perquè la població tingui dret a un habitatge digne intervenint “en les pràctiques especulatives i baixant el preu dels lloguers”.

L'alcalde de Barcelona va ser la darrera a inter-

venir, després de la candidatura al Senat, Noelia Bail; la candidata a les eleccions europees, Maria Eugènia Palop; Aina Vidal i Gerardo Pisarello, números tres i cinc al congrés per Barcelona, i el també aspirant a senador, Joan Mena. El PSOE va ser, a banda de les formacions de dreta, l'ase dels cops de la majoria d'intervencions, que es poden resumir en el parlament de Colau en què qualifica la formació de Sánchez com un jonc que “es

mou a esquerra i dreta segons bufa el vent”. Va qualificar de vergonya que “sistemàticament envii senyals” que prefereix pactar amb Cs. Però Colau va ser especialment bel·ligerant amb ERC, amb la qual va tenir una “decepció” perquè no són aliats en l'aplicació de polítiques progressistes i, en canvi, “pacten amb la dreta corrupta catalana” retallades, concerts econòmics escoles privades i no perseguint el frau fiscal. ■

L'ANÀLISI

David Portabella

Rivera i l'opa a ‘corbachos’ i ‘garridos’

Si Florentino Pérez va edificar l'era galàctica al Real Madrid el 2000 amb el lema *zidanes* i *pavones* per combinar els cracs –Zidane– i els noms del planter –Francisco Pavón–, Albert Rivera –l'únic aficionat del Barça que s'alegra si el Madrid guanya la Champions– vol fer un Ciutadans de *corbachos* i *garridos*. Després de fitxar l'executiu de Coca Cola Marcos de Quinto i els suplents socialistes Celestino Corbacho i Soraya Rodríguez, Rivera va assaltar Pablo Casado amb una opa madrilenya a Àngel Garrido que deixa el PP en xoc.

Després d'un primer debat a TVE en què la premsa editada a la *villa y corte* va entronitzar el líder de Cs com a guanyador, l'endemà

Rivera va acabar el segon debat a Atresmedia amb l'esbufec propi de qui s'examinava i cridant un “*¡vamos!*” al plató i enfortint els punys en un gest d'autoafirmació insòlit. De retorn a la seu de Cs a Ventas, l'afició local li va regalar un esclat de globus propi del que guanya eleccions i un cartell amb ell vestit de la selecció espanyola.

Si bé l'eufòria hauria de portar l'equip de Cs a paladejar el teòric triomf i a no sepultrar-lo amb cops d'efecte, els estratègies taronges van fer el cop a Madrid anunciant ahir al matí que Garrido serà el número tretze de Cs a la regió de Madrid amb Ignacio Aguado el dia que el BOE publicava el nom de Garrido com a número quatre de Dolores Montserrat a les euro-

Garrido sorprenia ahir plantant el PP i fitxant per Cs amb Aguado ■ EFE

pees del 26 de maig. El xoc de Casado, que no en sabia res, era evidenciat pel secretari general del PP, Teodoro García Egea: “He trucat a Garrido dos cops en veure la notícia però no tinc resposta.” El PP ho fia tot a vorejar els 95-100 escons perquè entre Cs i Vox sumin els 81-76 que falten fins als 176 de la majoria absoluta. I Rivera fitxa sense rancor: Garrido salta a Cs “per principis”, però sent la mà dreta de Cristina Cifuentes veia Cs com a “populisme pop” i sent ja president madrileny alertava que votar Cs “és no saber per què s'aposta”. Unes paraules que ja no estan en vigor, com tampoc el BOE d'ahir, que haurà de ser corregit ara per culpa del fitxatge de Rivera. ■

ERC busca el 'sorpasso' en l'hegemonia municipalista

Presenta 807 candidatures el 26-M, més que mai i que cap altra formació, i es proposa rellevar CiU com a força amb més alcaldies ■ Confia que el partit i el conjunt del sobiranisme surtin reforçats del 28-A

Òscar Palau
BARCELONA

ERC presentarà un total de 807 candidatures a les eleccions del 26-M, més que mai i que cap altra força política, segons les llistes provisionals publicades ahir en els butlletins provincials. Així ho va anunciar l'alcalde per Barcelona, Ernest Maragall, que va explicitar que tenen "molt més que expectatives" de rellevar CiU, que el 2015 va tornar a guanyar de llarg en regidories i alcaldies, com a força hegemònica en l'àmbit municipal.

ERC, que hi concorre de nou aliada amb la marca Acord Municipal, havia ar-

La frase

“És espectacular i inacceptable que lluir el rebuig i el no diàleg sigui un valor per a un partit progressista”

Ernest Maragall
ALCALDABLE D'ERC A BARCELONA

ribat llavors a 715 llistes, i CiU, a les 858. Ara JxCat, que hereta aquell espai, no arriba a les 800, i la resta de partits es queden lluny. El PSC hi concorre amb poc més de 500, com el 2015. Si bé les dobla, a costa en molts casos d'un PP que cau a la meitat, Cs, primera força al Parlament, amb

Maragall i altres alcaldables republicans, ahir al barri del Carmel de Barcelona ■ G.R. / ACN

prou feines supera les 200. La CUP creix fins a prop de 200, xifra que mantenen l'espai dels comuns i Podem, que es fragmenta, això sí. Vox i Primàries, a

més, s'estrenen amb una quarantena.

“No veig cap raó perquè aquestes xifres no es tradueixin en les alcaldies”, asseverava Maragall en un ac-

te al Turó de la Peira, secundat per una desena d'alcaldables republicans. “Estem en condicions de ser la gran força municipal”, reblava, mentre remarcava

que ERC concorrerà als 137 municipis metropolitans de Barcelona, i que en conjunt arribarà al 99% de la població. A més, assenyala que més de la meitat de candidats a l'alcaldia i d'integrants de les llistes, uns 12.000 en total, són nous.

L'alcalde, que va criticar el rebuig del PSOE a parlar de la voluntat majoritària dels catalans, confia que ERC arribarà a les municipals “reforçada” pel 28-A, i va demanar que la suma de vots a forces republicanes “segueixi creixent i ampliant-se en percentatge”. A més, va apostar per la unitat estratègica del sobiranisme, sobretot amb JxCat i la CUP, a qui oferirà un acord específic a Barcelona, si bé no hi descarta formes de govern “que incloguin altres forces republicanes”, en al·lusió als comuns. Arran de l'anunci que l'exconsellera Ponsatí tanca la llista de Primàries, Maragall va constatar les “dificultats del centredreta per trobar una formulació que els representi”, si bé confiava que “les vagin trobant”. ■

PremiDow2019

DOW

It's where
innovation begins

Dijous 25 d'abril, a les 18.30h

Acte de lliurament del
PremiDow2019

que presidirà
l'Hble. Sra. Àngels Chacón i Feixas
Consellera d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya

L'acte inclourà una ponència impartida per
Ester Baiget
Business President, Dow Industrial Solutions

Lloc: Instal·lacions Dow Chemical La Canonja - Tarragona
Autovia de Salou s/n. Auditorium edifici J

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidat de Junts per Tarragona a l'alcaldia

Dídac Nadal

“Una llista unitària sense ERC i la CUP perdria el sentit”

CANVI. “Ha arribat l’hora d’un canvi més profund que un canvi d’alcalde, cal un canvi de mentalitat, un canvi generacional” **DEMOCRÀCIA.** “La participació ciutadana ha de ser necessàriament el pilar de la política a Tarragona, a Catalunya, a l’Estat espanyol i a tot arreu”

ARXIU

Virtudes Pérez
TARRAGONA

És fill del convergent Joan Miquel Nadal, que va ser alcalde de Tarragona durant 18 anys. Advocat de professió, es presenta per “provocar un canvi generacional” i “retornar l’autoestima” als tarragonins. Se sent còmode amb la marca Junts per Tarragona, de la qual destaca la transversalitat.

En les eleccions del 2011 van treure set regidors i en canvi en les del 2015 van baixar fins a tres. Amb quins ànims es presenta ara que el partit no passa un dels millors moments?

Amb tots els ànims i amb energies més que renovades. Jo vaig entrar en política el febrer del 2018 i abans no havia anat a cap llista ni havia tingut cap càrrec públic. Vaig entrar en política per la desafortunada mort de l’Albert Abelló i ha estat el fet d’estar a l’Ajuntament aquest últim any i veure la situació de la ciutat que he vist la possibilitat de fer coses molt grans, per això em presento.

Vostè sabia que seria candidat molt abans de saber com es diria el partit que representaria. PDeCAT, Junts per Tarragona, La Crida... No creu que aquesta incertesa pot acabar perjudicant la seva candidatura?

En el congrés que es va fer del PDeCAT a Castelldefels a mitjans de l’any passat ja es va dir que els candidats podrien córrer a les municipals sota la marca que consideressin més convenient. Van donar llibertat absoluta. De totes maneres, com que jo no soc una persona compromesa per estructures de partit, em trobo molt còmode amb la marca de Junts per Tarragona perquè és transversal i supera l’espai dels partits polítics.

Per què no ha estat possible fer una llista unitària tal com demanava l’ANC?

La resposta d’ERC i crec que també de la CUP a la proposta de llista unitària va ser negativa. Jo en tot moment m’he mostrat partidari d’una llista unitària rigorosa i solvent i que ens la creguéssim. No tenia cap problema per formar-ne part, però també veia que, en vista de l’absència de dos partits com són ERC i la CUP, qualificar-ho de llista unitària perdria una mica el sentit.

Quina és la seva relació amb ERC i amb la CUP de Tarragona? Esteu disposats a

Advocat, esportista i nou en la política

Dídac Nadal (42 anys) és llicenciat en dret i advocat de professió. Casat i pare de dos fills, de 19 i 12 anys, té una participació activa en diferents entitats i associacions tarragonines. També és un apassionat de l’esport i participa habitualment en triatlons, quadratlons, maratons, travessies de natació, així com en curses a peu i en caiac. És el portaveu del grup municipal del PDeCAT a l’Ajuntament de Tarragona, un càrrec que ocupa des de la defunció del regidor Albert Abelló.

ELECCIONS

participar en un pacte postelectoral per desbancar Ballesteros?

Sí. No cal enganyar a ningú. Amb qui més còmodes ens podem trobar és amb ERC. A més portem molt de temps treballant en diferents espais de manera conjunta. Jo no tindria cap inconvenient que, sent nosaltres la llista guanyadora, ERC formés part del govern local amb nosaltres.

Vostè és fill de Joan Miquel Nadal, que va ser durant divuit anys alcalde. Això el beneficia o el perjudica?

El meu pare té un perfil de polític amb el qual m'identifico perquè va ser valent, va ser capaç de prendre decisions i decidir. I quan fas això pel camí deixes algú amb un cert disgust. Així, hi ha gent que pot tenir un bon record del meu pare però també altres persones que ni tan sols vulguin escoltar-me. Però amb independència d'això i pensant que el meu avi també va ser polític, del Partit Socialista, a mi no em genera cap problema. Estic orgullós de tots dos, és la meva motxilla i la portaré sempre.

Quin model de ciutat proposa?

La primera proposta és la dignificació de la ciutat, amb tres matèries molt rellevants: més neteja, més seguretat i la reactivació de la ciutat com a tal, tant en cultura com en esport i festes. Amb tot això el que volem és recuperar l'autoestima dels tarragonins, recuperar la Tarragona que volem.

Molts altres candidats parlen d'una ciutat en decadència, molt fragmentada, amb deficiències en matèria de participació, sense impuls cultural... Com s'ha arribat a aquest extrem? I aquí no s'hi val a donar la culpa a Ballesteros perquè CiU va governar durant divuit anys...

En els últims anys l'alcalde s'ha centrat més en projectes megalòmans que en el dia a dia de la ciutat. Aquest ha estat el principal problema. A més, en moments clau, com ara l'octubre del 2017, on no hi

Les famílies de Tarragona estan pagant un dels IBIs més alts de tot Espanya i no veuen els resultats d'aquesta pressió fiscal

era ni se l'esperava, s'ha col·locat de perfil i això ha generat desil·lusió a tots els tarragonins. I això ha repercutit en l'autoestima.

Vostè insisteix que cal un canvi generacional...

En els últims vint anys han canviat moltes coses i, en canvi, la generació que di-

rigeix la ciutat forma part encara de la vella política, mot distanciada de les xarxes, de la modernitat de la ciutat. Ara ha de fer un acte bondadós i entregar les claus a la generació següent. A Tarragona ha arribat el moment d'un canvi més profund que no pas un canvi d'alcalde. Necessitem un canvi de mentalitat, que passa per un canvi generacional.

Creu que el context nacional acabarà afectant els resultats electorals de les

Un dels meus reptes si aconseguixo l'alcaldia és recuperar l'autoestima dels tarragonins, que està molt malmesa

municipals a Tarragona?

Tot el que estem vivint afectarà els resultats, és impossible separar la situació nacional de la situació local, però sense perdre de vista la situació de Catalunya, els nostres presos i la recuperació de la democràcia a l'Estat espanyol, a Tarragona tenim tants dèficits que o posem el focus en els temes locals i prenem decisions rà-

pid o tindrem un problema greu de futur.

Per fer coses es necessiten diners i vostè el que planteja també és rebaixar la pressió fiscal als tarragonins. Fins i tot parla de reduir l'IBI. No és contradictori?

Les famílies de Tarragona estan pagant un dels IBIs més alts de tot Espanya. I si Tarragona té una política de gran impacte fiscal i tributari i no veiem que hi hagi un trasllat en mesures directes per millorar la ciutat, és que alguna cosa estem fent malament. Les famílies han de pagar menys IBI i el que cal és una gestió molt més eficient del pressupost.

Com va viure l'1 d'octubre?

Vaig estar a tots els col·legis de Tarragona i ho vaig viure de manera directa. No estic d'acord amb el que va passar. No estic d'acord amb la gestió del problema que l'Estat espanyol ha posat al damunt de la taula i com a advocat estic absolutament inquiet pel que està passant amb la justícia. Ho visc amb sorpresa i amb angoixa.

Veu eficient la batalla del president Torra amb els símbols?

Malgrat que he viscut allunyat dels símbols en general, entenc que el president Torra, atesa la manca d'altaveus viables i eficients, ha d'utilitzar qualsevol element que pugui estar en debat o discussió per poder fer d'altaveu. Ha cregut convenient exagerar el debat per tenir un altaveu sobretot d'abast internacional. ■

UNA FAMÍLIA.
UN D'ELLS NO ÉS QUI DIU SER.

PERSONAS
INFILTRADA

AMB ANNA SIMON

Ajuda'ns a descobrir qui és.
Vota a l'app de TV3 i podràs guanyar 5.000 euros!

3
Aquesta nit ESTRENA

tv3.cat/personainfiltrada

1180251200080

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Batlle desvincula els Mossos i el major Trapero de l'1-0

■ L'exdirector de la policia afirma al Suprem que va dimitir en "no sentir-se còmode" ■ Sánchez i Llach es van oferir per acompanyar la secretària judicial a sortir d'Economia, segons una testimoni

Mayte Piulachs
BARCELONA

Amb el mateix to prudent dels exconsellers Jordi Jané i Meritxell Ruiz en la sessió anterior, l'exdirector general dels Mossos d'Esquadra Albert Batlle va assegurar ahir a la sala del Tribunal Suprem que jutja els independentistes catalans que "diversos motius polítics, personals i familiars" van decidir-lo a presentar la dimissió, el juliol del 2017, al nou conseller d'Interior, Quim Forn. Entre els motius polítics, Batlle va manifestar que "no se sentia còmode" amb l'evolució dels fets i amb els "socis del govern": "La CUP havia demanat diversos cops la meua dimissió per actuacions policials." L'exdirector va ser més contundent en defensar la professionalitat del cos dels Mossos i de Josep Lluís Trapero, a qui ell va proposar per al càrrec de major el 2016, i a desvincular-los de l'1-0. "Vaig dir que els Mossos sempre complirien amb la llei, i així ha estat", va sostenir.

Davant la insistència de la fiscal Consuelo Madrigal per qüestionar el major, Batlle li va respondre: "Trapero era molt gelós de les actuacions de policia judicial i mai hauria acceptat una ordre política."

Albert Batlle, en la seva declaració com a exdirector general dels Mossos, ahir en el judici al Suprem ■ EFE

Abans, va declarar Joan Ignasi Elena, que va explicar l'origen del Pacte Nacional pel Referèndum, aprovat pel Parlament a finals del 2016 i que va obtenir el suport de més de 4.000 entitats de Catalunya per impulsar que els governs català i espanyol arribessin a un acord pel dret a decidir, i que juristes de renom veien "viable en l'àmbit constitucional". Els fiscals no van fer cap pregunta a Elena tot i incloure el pacte en el relat criminal. L'alcalde de Vilanova i la Geltrú, Neus Lloveras, també va ser in-

terrogada com a presidenta de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI). "Els plens municipals van donar suport polític al govern pel referèndum, però no van organitzar res", va aclarir Lloveras, que va detallar que el 20-S va anar a declarar a la fiscalia superior de Catalunya com a investigada per aquest suport, com altres 700 batlles dels 900 que hi ha a Catalunya, que al final van ser 70 i dels quals sis han estat denunciats per haver cedit locals l'1-0.

A la tarda, la cap de protocol de vicepresidència,

Més càrregues policials, al jutjat

L'Audiència de Barcelona ha donat la raó a l'Ajuntament i la Generalitat i ordena al titular del jutjat d'instrucció 7 de Barcelona que reobri la investigació de les càrregues de la policia espanyola que es van denunciar al centre Trini Jove l'1-0. El magistrat considera que l'acció dels agents "no era desproporcionada" ja que treien els concentrats, tot i que set persones van resultar ferides lleument. Les acusacions mantenen, però, que no era un centre públic i que, per

tant, els policies "es van excedir del mandat judicial".

De les càrregues, el jutge en va obrir una causa central i 26 peces per cada escola on hi ha denúncies, que sumen 41 agents investigats. Va arxivar 18 peces en no veure delictes o en no poder identificar policies. L'Audiència, que per segon cop li fa reobrir una peça, indica al jutge que ha de fixar si les ordres policials i l'execució van ser correctes "en global" en la causa central per aclarir la de les peces.

Anna Teixidó, va explicar que el 20 de setembre del 2017, en els escorcolls de la Guàrdia Civil a la seu d'Economia, van atendre "en tot moment" els responsables del cos armat, i que aquests es reunien sovint amb caps dels Mossos, al vestíbul. Hi va afegir que, gràcies al cordó de voluntaris de l'ANC, ella va sortir fins a quatre cops de l'edifici, i que l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez, i l'exdiputat Lluís Llach es van oferir a acompanyar la lletrada de l'administració de Justícia i la comitiva judicial per sortir-ne, que no van acceptar. I tres excaps d'Unipost no van poder aclarir qui va emetre una proforma per intentar cobrar a Treball cartes per als integrants de meses de l'1-0.

El judici al TSJC

D'altra banda, el TSJC ha comunicat a la fiscalia, l'advocacia de l'Estat i Vox que tenen 10 dies per presentar els escrits d'acusació i la prova que volen pel judici contra els exmembres de la mesa del Parlament Anna Simó, Lluís Corominas, Ramona Barrefut, Lluís Guinó, i Joan Josep Nuet, i l'exdiputada de la CUP Mireia Boya. Només els poden acusar pel delictes de desobediència, pel qual els va processar el Suprem, que a darrera hora els va separar de la causa principal. Llavors la fiscalia va demanar per a ells un any i vuit mesos d'inhabilitació per a càrrec públic i una multa de 30.000 euros. Després, les defenses hauran de presentar els seus escrits i el tribunal, format per Jesús María Barrientos, Jordi Seguí i Carlos Ramos (ponent), fixarà la data de la vista. ■

agro
BOTIGA

productes
cooperatives
catalanes

10 anys
Des de 1918
AGRÍCOLA
VILASSAR DE MAR

Horari Agrobotiga

Dilluns- Divendres
09:00-14:00 i 15:00-20:00
Dissabtes
09:00-14:00

Camí del Crist, s/n
(08340) Vilassar de Mar
Telèfon: 93 759 01 88
WhatsApp: 620 455 690

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ILLA DE ROBINSON

GISELA PLADEVAYA

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Mercat del ram, mercat de Calaf

Cada mitjà va veure el que va voler al segon debat electoral televisat. *Mediterráneo* diu a l'editorial: "Sánchez resisteix la pinça Casado-Rivera." *Libertadigital.com*, en canvi, assegura: "La dreta demostra la seva superioritat." Però Ignacio Varela, a *Elconfidencial.com*, escriu: "Tots hi guanyen quelcom, tret de Casado." Raúl del Pozo, inclement, diu a *El Mundo*: "Va ser un programa de *Gran Hermano* amb tres maniquins i un milhomes de Vallecas que va ser el més moderat." A *Huelva Información*, Dimas Haba endevina la tecla: "El repte no ha de ser posar fi a l'independentisme sinó a la pobresa i la desigualtat."

Sobretot, no comencem a parlar gruixut

Andrés Chaves escriu: "Torra no només és idiota, sinó que creu que Catalunya és el cul de la humanitat i ho està aconseguint. Un cul que fa pesta d'irracionalitat, injustícia i sectarisme."

Si són dels nostres, llavors està bé

Carmen Ferreras afirma: "Als supremacistes catalans cal respondre'ls per la via de la tradició, el que ha fet la localitat de Coripe, davant l'alcalde de la qual em trec el barret."

L'interès amagat dels socialistes

Pregunta retòrica d'Antonio Burgos de per què el PSOE ha condemnat el cas Coripe: "No se'ls ha de posar malament, si gràcies al que ordeni el que ha estat Judes a Coripe pot Sánchez seguir sent president?"

Álvarez de Toledo troba l'epicentre de l'amenaça

ÁLVAREZ DE TOLEDO ALERTA DE QUE GERONA ES "EL SITIO DONDE LA DEMOCRACIA ES MÁS FRÁGIL." OKDIARIO

Sort en tenim de Cayetana Álvarez de Toledo (PP), que ens revela la veritat als catalans. Resulta que Girona "és el lloc on la democràcia és més fràgil" de tot Espanya. I de passada, ens il·lustra, l'actuació de la Guàrdia Civil a Sant Julià de Ramis va ser "absolutament impecable, admirable i gentil." Gràcies, senyora marquesa.

Com més maror, més peix

Miki Duarte, als diaris del Grup Joly, a Andalusia, veu així el resultat dels dos debats polítics de dilluns i dimarts passat a les televisions. Les baralles internes i les divisions fan que qui està callat i com absent en surti guanyant. És a dir, el franquisme.

L'ANÀLISI

"L'Estat mira de mantenir en silenci una realitat"

El portaveu jurídic d'ERC, l'advocat Joan Ignasi Elena, va declarar ahir al Suprem com a testimoni. Relata que es va sentir "bé" i "còmode"; i subratlla que va poder explicar en seu judicial el Pacte Nacional pel Referèndum, del qual va ser coordinador. "El Pacte va ser un gran descobriment. Aquesta va ser la voluntat de l'Estat, que mira de mantenir en silenci una realitat: la majoria del poble de Catalunya, sigui o no sigui independentista, creu que la sortida al conflicte polític es resol per mitjà d'un referèndum. Ha estat interessant exposar que sindicats, patronals, clubs de futbol, ONG i partits estan a favor, majoritàriament, d'aquesta solució. Sempre hi ha hagut una voluntat molt malintencionada d'identificar independentisme amb referèndum, quan hi ha gent no independentista que és partidària que se celebri." A banda, el lletrat Francesc Homs, que és el coordinador de les defenses dels encausats del PDeCAT, considera que els testimonis de

Joan Ignasi Elena

Francesc Homs

les acusacions "han anat molt bé" a les defenses: "No s'ha acreditat res que vagi vinculat a la rebel·lió, a la sedició ni a la malversació."

QÜESTIONS TÈCNIQUES

"És lògic respondre primer a la defensa que t'ha proposat"

Al Suprem van començar a declarar ahir els testimonis citats per les defenses. L'advocat Jordi Pina va demanar que primer fossin interrogats per la defensa que els ha requerit; després, per les acusacions, i, finalment, per la resta de defenses. La lletrada Natàlia Frigola veu "lògica" la petició. "Que responguin primer a qui els ha citat serveix per entendre millor per què han estat proposats. En aquest judici no s'havia sol·licitat expressament, però Marchena pot variar l'ordre seguit fins ara". A banda d'això, l'Audència Nacional ha absolt Sandro Rosell, que ha estat 21 mesos en presó preventiva. "Quan la sentència sigui ferma, té dret a demanar una responsabilitat patrimonial a l'Estat."

Natàlia Frigola

LA TERTULIA

"Si després de les conclusions no deixen anar tots els presos, preparem-nos, perquè la sentència serà claríssima"

CARLES RIBERA
PERIODISTA

"A les instàncies judicials es denota incomprensió respecte al fet que a Catalunya hi ha organitzacions i un gran teixit social a favor del dret a decidir"

FERRAN ESPADA
PERIODISTA

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN **L'ALTRA CARA DEL JUDICI**

KEVI SALA

“ LES FRASES

“Si hagués rebut un encàrrec d'un milió d'euros hauria estat el tresorer més feliç del món”

XAVIER BARRAGAN
EXDIRECTOR FINANCER
D'UNIPOST

“A mi em sembla que a Unipost els dissabtes i els diumenges no es treballava, però no ho puc assegurar”

ANTON RAVENTÓS
EXPRESIDENT DEL CONSELL
D'ADMINISTRACIÓ D'UNIPOST

“Els empleats cobraven tard. Si haguessin enviat verí l'empresa l'hauria agafat”

RAFAEL RAMÍREZ
EXCAP DE ZONA D'UNIPOST

“El Pacte Nacional pel Referèndum va néixer d'una iniciativa parlamentària que mai ha estat recorreguda en contra i que continua vigent”

JOAN IGNASI ELENA
EXPRESIDENT DEL PACTE
NACIONAL PEL REFERÈNDUM

“Set-cents alcaldes van ser citats per la fiscalia per un document d'intencionalitat política”

NEUS LLOVERAS
EXPRESIDENTA DE L'AMI

“El major Trapero era molt gelós de les seves competències. Mai hauria acceptat cap ingerència política”

ALBERT BATLLE
EXDIRECTOR GENERAL DELS
MOSSOS D'ESQUADRA

LA CARA I LA CREU

La llengua catalana es cola al judici

La declaració del mosso número 17130, que la mateixa sala va citar ahir amb el nom d'Albert Donaire, va servir per escoltar la llengua

catalana al judici, un fet excepcional d'ençà que va descartar-se la traducció simultània. Donaire va enervar especialment l'advocat de l'acusació particular, el vicepresident de Vox, Javier Ortega Smith, que va fer veure que era incapaç d'entendre mots com “agent” o “coordinador”. Donaire va queixar-se també que ell no era objecte de judici i el president de la sala, Manuel Marchena, va manar-li que no es “confongués d'escenari”.

LES DECLARACIONS

Crònica d'una empresa en situació crítica

Els extreballadors d'Unipost que ahir van desfil·lar pel Tribunal Suprem van parlar de conceptes molt tècnics com ara “contracte marc”, “notes de lliurament”, “factures proformes”... i van confirmar la delicada situació de l'empresa, que el 2017 tenia relacions comercials amb la Generalitat. El 2017 Unipost, que les acusacions fan servir infructuosament per intentar demostrar el pagament de fons públics per a material electoral, estava en concurs de creditors, els treballadors no cobraven al dia i s'havia buscat personal extern a través d'empreses de treball temporal.

Ignorància de la realitat catalana

El contrast entre el que expliquen els testimonis citats per les defenses i les preguntes que van fent les acusacions deixa ben

clar el seu desconeixement del funcionament de les institucions catalanes i de la mateixa societat civil. L'existència d'una unitat de mediació als Mossos els provoca sorpresa; la Plataforma per la Llengua els sona a associació marciàna; ignoren que el Pacte Nacional pel Referèndum continua vigent perquè ningú hi ha recorregut en contra, i desconeixen que la figura del major ja existia abans que fos nomenat Josep Lluís Trapero.

Rafael Ramírez, ahir ■ EFE

Rafael Ramírez, excap de zona de l'Eixample de Barcelona, va descriure un ambient laboral complicat, amb empleats a favor i en contra del procés, i amb el temor que acceptar el darrer encàrrec de la Generalitat posés en perill altres encàrrecs amb clients espanyols. Ni rastre de factures, però.

El bloqueig a l'armament dels Mossos

El testimoni de l'exdirector general dels Mossos d'Esquadra Albert Batlle, que va abandonar el càrrec quan Joaquim Forn va ser nomenat conseller d'Interior, demostra la gran irresponsabilitat que va representar bloquejar la compra d'armes llargues per als Mossos amb l'aplicació de l'article 155. Eren armes previstes per afrontar la situació d'alt risc per alerta terrorista.

Una galleda d'aigua freda per a Lamela

La notícia es va saber ahir en plena sessió al Tribunal Suprem i va provocar alegria entre els presos polítics: l'Audiència Nacional acordava l'absolució de Sandro Rosell després de gairebé dos anys de presó preventiva. Carmen Lamela, que va negar reiteradament la llibertat a Rosell, és la mateixa magistrada que va dictar presó per als independentistes catalans que són jutjats.

Dos titulars cridaners per a Santi Vila

Dos titulars van atorgar ahir protagonisme a l'exconseller d'Empresa Santi Vila. D'una banda *El independentista* anunciava que la fiscalia s'oposa que li sigui retornada la fiança de 50.000 euros. El segon titular el proporcionava el mateix Vila en un article a *La Vanguardia* on escrivia que “la identitat nacional hauria d'estar circumscrita a l'esfera estrictament privada de la vida”.

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES, 26 D'ABRIL

MÚSICA
21 H - **Cançó d'amor i de guerra**
Concert del Cor Montserrat
Amics de les Arts i Jovents Musicals
amicsdelesarts-jimm.cat
Auditori Municipal, c. Miquel Vives, 2
Terrassa (també el 27 i el 28)

DISSABTE, 27 D'ABRIL

MÚSICA
18 H - **Concert de gospel**
The Sound Dreamers i The Coppertones
Centre Catòlic de Sants
ccsants.cat
Carrer d'Antoni de Capmany, 72
Barcelona

TEATRE
18 H - **El Petit Príncep**
Grup Teatral de Capellades
Associació Cultural i Espai Casino de Caldes
casinodecaldes.cat
Carrer del Forn, 15
Caldes de Montbui

LITERATURA
19H - **Cuentos para pensar**
Lectures dramatitzades
Centre Moral i Instructiu de Gràcia
elcentregracia.cat
Carrer Ros de Olano, 9
Barcelona

LITERATURA
21:30 H - **Veus que no veus**
Amb la pallassa Pepa Plana
Ateneu Torrellenc
ateneutorrellenc.cat
Carrer Major, 2
Torrelles de Llobregat

ESPECTACLE
21:30 H - **Fuita**
Grup Escènic Juvenil de l'Ametlla de Merola
Associació Cultural Espai de l'Ametlla de Merola
Carrer Galeria de Llevant, 1
Ametlla de Merola

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:
xtac.ateneus.cat

Federació d'Ateneus de Catalunya

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern porta a la fiscalia l'afusellament del ninot de Puigdemont a Coripe

- Budó retreu al ministeri fiscal i a la policia espanyola que no hagin actuat d'ofici
- L'executiu creu que l'absolució de Rosell demostra l'abús de la presó preventiva

Emili Bella
BARCELONA

El govern va acordar ahir denunciar davant la fiscalia especialitzada en delictes d'odi i discriminació la crema i afusellament d'un ninot que representava el president Carles Puigdemont diumenge a Coripe, Sevilla, perquè entén que els fets podrien ser constitutius d'un delictes d'incitació a l'odi. Així ho va anunciar la consellera de la Presidència i portaveu de l'executiu, Meritxell Budó, que va retreure a la fiscalia i a la policia espanyola que no hagin actuat d'ofici en aquest cas, a diferència de la persecució dels cantants Valtònyc i Pablo Hassel, dels actors Willy Toledo i Toni Albà, dels titellaires de Madrid investigats per enaltiment del terrorisme, del regidor del nas de pallaso Jordi Pessarrodona, de les piulades d'Albert Donaire i Hèctor López Bofill, de l'alcald de Verges o del mecànic de Reus denunciats per un delictes d'incitació a l'odi per haver-se negat a reparar el cotxe particular d'una agent de la Policia Nacional.

El govern va prendre la decisió de manera "unàni-

Un moment de la reunió del govern d'ahir ■ ACN

La frase

“Ens sorprèn que fins a dia d'avui ni la fiscalia ni la policia hagin actuat d'ofici quan sí que ho van fer en casos com ara el de Valtònyc”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

me”, inclosos els consellers d'ERC. Es dona la circumstància que el número de la formació per a les eleccions de diumenge, Gabriel Rufián, va afirmar dilluns que li semblaria “una salvatjada que algú acabés davant d'un jutge” per aquests fets, pels quals

sí que demana responsabilitats polítiques.

En qualsevol cas, Budó també ha trobat a faltar una denúncia contundent del PSOE i el PSC dels fets de Coripe, un municipi governat pels socialistes, encara que no espera en cap cas que arribi una condemna seva abans de les eleccions, “perquè tot el que és anticatalà els donarà vots”.

El govern tampoc no espera gestos del president espanyol i candidat del PSOE, Pedro Sánchez, cap a Catalunya abans del 28-A, però confia que l'executiu que surti de les eleccions reprendrà el dià-

leg amb la Generalitat per parlar també d'autodeterminació. “Esperem que les persones responsables del govern d'Espanya també entenguin que el diàleg és necessari, deixin de fer campanya electoral, passin a governar i que, quan governin, obrin aquest diàleg”, va augurar Budó.

D'altra banda, la portaveu va qualificar d’“escàndol majúscul” l'abús que fa la justícia a l'Estat espanyol de la presó preventiva, tant en el cas de l'ex-president del FC Barcelona Sandro Rosell, que ha estat absolt després de 21 mesos tancat, com en el dels presos polítics. ■

L'“Enciclopèdia castellera” es va presentar ahir al Palau de la Generalitat ■ JORDI BEDMAR

SOCIETAT

Presentada l'obra magna dels castells

Els castells, una activitat bicentenària i declarada patrimoni cultural immaterial per la Unesco, havia de tenir la seva obra magna. I ja la té. L'Enciclopèdia castellera va tenir la seva presentació més solemne, tot coincidint amb la publicació del tercer volum dels nou de què es compon l'obra, que vol ser un referent en la bibliografia especialitzada. L'acte va tenir lloc ahir al migdia al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat i el va

obrir la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, que va posar èmfasi en els valors que transmet l'activitat castellera. Tot seguit van intervenir el coordinador de l'obra, Xavier Brotons; l'editor, Jordi Ferré, i el president de la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya, Roger Gispert, que van justificar l'oportunitat de treure al mercat una obra enciclopèdica dedicada als castells i escrita pels millors especialistes. ■ JOAN BEUMALA

SOCIETAT

Calculat l'efecte de la contaminació en nens

Un estudi de l'Institut de Salut Global de Barcelona ha calculat que l'exposició anual a les partícules en suspensió de menys de 10 micrograms de diàmetre i de menys de 2,5 micrograms roba 125.000 anys de vida saludable a la joventut europea. L'anàlisi, publicat a la revista *International Journal of Environmental Research and Public Health*, ha avaluat la càrrega de malaltia de la població infantil dels 28 països de la UE per a set factors de risc ambientals: con-

taminació de l'aire –partícules PM₁₀, PM_{2,5} i ozó– fum de tabac passiu, humitat, plom i formaldehid. Totes aquestes exposicions ambientals roben cada any 211.000 anys de vida saludable a la població europea de menys de 18 anys, però les partícules en suspensió són les que hi tenen una incidència més clara (59%). El fum de tabac passiu és responsable de la pèrdua de 42.500 de salut en generar malalties, discapacitats o morts prematures. ■ X.A.